REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Posl. br. P-4960/2026-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sucu tog suda Andrei Krstanović Čada kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Jure Bićanića iz Rakovice, Čatrnja 159, OIB: 00974280231, zastupanog po punomoćniku Anti Pecirepu, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika Privredne banke Zagreb d.d. Zagreb, Radnička cesta 50, OIB: 02535697732, zastupanog po punomoćniku Andreji Šeša, odvjetnici u Zagrebu, radi utvrđenja, nakon zaključene glavne i javne rasprave održane dana 28. listopada 2026., u prisutnosti punomoćnika tužitelja, tužitelja osobno i punomoćnika tuženika, dana 2. studenoga 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se ništetnom dio odredbe čl. 1. Ugovora o nenamjenskom gotovinskom kreditu br. 3785225 s otplatom putem American Express kartice br. 9595448523 sklopljenog 7. travnja 2008. godine između tužitelja Jure Bićanića iz Rakovice, Čatrnja 159, OIB: 00974280231, kao Korisnika kredita i tuženika Privredne banke Zagreb d.d. Zagreb, Radnička cesta 50, OIB: 02535697732, kao Kreditora, koja glasi: ''Korisnik American Express kartice obvezuje se platiti jednokratnu naknadu označenu pod (D) u visini 4 % od iznosa kredita označenog pod (A)''.

II. Nalaže se tuženiku Privrednoj banci Zagreb d.d. Zagreb, Radnička cesta 50, OIB: 02535697732, naknaditi tužitelju Juri Bićaniću iz Rakovice, Čatrnja 159, OIB: 00974280231, troškove parničnog postupka u iznosu od 1.040,00 EUR, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 2. studenoga 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je dana 7.4.2008. sklopio sa tuženikom ugovor o kreditu prema kojem mu je kao korisniku kredita odobren nenamjenski gotovinski kredit s otplatom putem American Express kartice br. 9595448523 u iznosu od 10.000,00 HRK. Odredbom čl. 1. ugovora o kreditu utvrđena je obveza korisnika na plaćanje naknade za obradu kredita u visini od 4 % od iznosa kredita. Tužitelj smatra da je predmetna odredba nepoštena sukladno odredbama čl. 81. i 82. Zakona o zaštiti potrošača, jer je unaprijed formulirana u tipskom ugovoru, a tužitelj nije mogao utjecati na sadržaj unaprijed pripremljenog ugovora, odnosno da se radi o odredbi o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo. Tuženik je tako

7.4.2008. i naplatio tužitelju naknadu za obradu zahtjeva za kredit u iznosu od 400,00 HRK. Stoga tužitelj smatra da je predmetna ugovorna odredba ništetna sukladno odredbi čl. 270. ZOO-a, pa tužbenim zahtjevom potražuje utvrđenje ništetnosti dijela predmetne odredbe ugovora o kreditu, uz naknadu troškova parničnog postupka.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti, te ističe da predmetna odredba iz čl. 1. ugovora o kreditu ne podliježe testu nepoštenosti. Podredno, tuženik ističe i prigovor zastare.

3. Sud je u dokaznom postupku saslušao tužitelja kao stranku, te izvršio uvid u ugovor o nenamjenskom gotovinskom kreditu od 7.4.2008. (list 4 spisa), pregled efektivne kamatne stope (list 5 spisa), otplatni plan (list 6 spisa) i dopis punomoćnika tužitelja od 9.6.2026. (list 7-8 spisa).

4. Na temelju provedenog dokaznog postupka, cijeneći sve provedene dokaze sukladno čl. 8. Zakona o parničnom postupku (''Narodne novine'' br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25-dalje ZPP), u njihovoj ukupnosti i svaki zasebno, ovaj sud smatra tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti osnovanim.

5. Među strankama nije sporno postojanje ugovora o kreditu od 7.4.2008. kojim je tužitelju odobren nenamjenski gotovinski kredit u iznosu od 10.000,00 HRK, te da je tužitelju prilikom isplate kredita naplaćena naknada za obradu kreditnog zahtjeva u iznosu od 400,00 HRK/53,09 EUR, a što je razvidno i iz otplatnog plana (list 6 spisa).

6. Sporno je u ovom predmetu je li ugovorna odredba iz čl. 1. ugovora o kreditu o naplati naknade za obradu zahtjeva za kredit ništetna.

7. Na okolnost utvrđenja spornih činjenica sud je saslušao tužitelja kao stranku.

8. Tužitelj saslušan kao stranka u svom iskazu u bitnom naveo je da je kredit podignuo radi obnove svoje kuće u Čatrnji, te da u toj kući i živi. Kuću nikada nije iznajmljivao, koristio za obrt ili sl. Kredit je u međuvremenu otplatio. Ugovor o kreditu pročitao je samo letimično, no sjeća da je ugovor bio unaprijed pripremljen, tipski, te se o pojedinim odredbama ugovora o kreditu nije moglo posebno pregovarati. Prilikom isplate kredita naplaćena mu je predmetna ulazna naknada. Nitko u banci mu nije objasnio na što se odnose troškovi naplaćene ulazne naknade. Više se ne sjeća o kojem se iznosu ulazne naknade radilo.

9. Sud je u cijelosti prihvatio iskaz tužitelja, jer je njegov iskaz životan i logičan, te je nesporno da se u vezi sporne odredbe ugovora o kreditu u vezi naknade za obradu kredita nije moglo posebno pregovarati, tim više što je sporna odredba kojom se potrošaču nameće obveza plaćanja ulazne naknade bila sastavni dio tipskog ugovora koje su banke sklapale sa potrošačima. Tužitelj je u konkretnom slučaju bio potrošač, pa su navodi tuženika u tom smislu u cijelosti neosnovani i neargumentirani.

10. U prvom redu u odnosu na prigovor tuženika da izostanak kondemnatornog zahtjeva za vraćanje stečenoga po osnovi tog ništetnog pravnog posla upućuje na zaključak da tužitelj nema pravni interes za deklaratornu zaštitu valja reći da je zahtjev za utvrđenje ništetnim prethodno pitanje za ostvarenje zahtjeva za vraćanje stečenoga bez osnove na temelju tog pravnog posla ili pak drugih zahtjeva kao posljedice ništetnosti pravnog posla.

Pravni interes za takav deklaratorni zahtjev ne isključuje sama činjenica što pored deklaratornog, nije postavljen i kondemnatorni zahtjev. Osim toga odredbom čl. 328. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23-dalje ZOO-a) propisano je neograničeno isticanje ništetnosti, odnosno da se pravo na isticanje ništetnosti ne gasi, dok je odredbom čl. 327. st. 1. ZOO-a propisano da se na ništetnost može pozivati svaka zainteresirana stranka, što znači da pravo na isticanje ništetnosti nije uvjetovano podnošenjem kondemnatornog zahtjeva. (presuda Županijskog suda u Velikoj Gorici br. Gž-215/2025 od 1.4.2025.). Stoga je prigovor tuženika o nedostatku pravnog interesa tužitelja u cijelosti neosnovan.

11. Nadalje, odredbama čl. 81. st. 1. i 2. i čl. 82. Zakona o zaštiti potrošača (''Narodne novine'' br. 96/03) koji je vrijedio u vrijeme sklapanja ugovora, propisano je kako ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača.

12. Smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te stoga potrošač nije imao utjecaj na njezin sadržaj poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca.

13. Predmetne ugovore o kreditu valja sagledati i u smislu Općih uvjeta ugovora kredita kako je to određeno čl. 295. i čl. 296. ZOO-a, jer se radi o ugovorima unaprijed sastavljenim za veći broj ugovora koje jedna ugovorna strana (sastavljač) predlaže drugoj ugovornoj strani ugovor po principu uzmi ili ostavi.

14. Tužitelj sve da mu je i bila pružena prilika da išta kaže o predmetnom ugovoru ne bi mogao postići da se bilo što u predmetnom ugovoru mijenja. Takvi ugovori su tipski ili adhezijski ugovori, a takvi ugovori su ništetni ukoliko su sastavljeni suprotno načelu savjesnosti i poštenja i prouzrokuju očiglednu neravnopravnost u pravima i obvezama strana na štetu suugovaratelja, sastavljača ili ugrožavanja postizanja svrhe sklopljenog ugovora. Također, i odredbom čl. 3. st. 1. Direktive 93/13/EEZ od 5.4.1993. propisano je da se ugovorna odredba o kojoj se nisu vodili pojedinačni pregovori smatra nepoštenom ako je u suprotnosti s uvjetom o dobroj vjeri, na štetu potrošača prouzročila znatniju neravnotežu u pravima i obvezama stranaka proizašlima iz ugovora. Prema odredbi čl. 5. Direktive u slučaju ugovora u kojem se potrošaču odredbe nude u pisanom obliku, te odredbe uvijek moraju biti sročene jasno i razumljivo. Stoga je tuženik nezakonito i nepošteno primjenjivao i ugovorne odredbe o naknadi za obradu kreditnog zahtjeva na koji način je doveo tužitelja u neravnopravan položaj u kojem isti nije mogao utjecati na sadržaj unaprijed pripremljenog ugovora, odnosno o kojoj ugovornoj odredbi se nije pojedinačno pregovaralo sa tužiteljem, a tuženik suprotno sukladno odredbi čl. 219. st. 1. ZPP-a nije dokazao, odnosno nije dokazao da je imao bilo kakve troškove za obradu zahtjeva za kredit, kao niti na što se naplaćeni troškovi uopće odnose.

15. Iz provedenih dokaza utvrđeno je da stranke nisu posebno pojedinačno pregovarale o spornoj ugovornoj odredbi, jer je ta odredba bila unaprijed formulirana standardnim ugovorom tuženika. Sporna ugovorna odredba prouzročila je značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, te je stoga ova odredba neodređena ili neodrediva, te posljedično ništetna sukladno odredbi čl. 270. st. 1. ZOO-a.

Posl. br. P-4960/2026-7

16. Slijedom navedenog sud je utvrdio ništetnom dio predmetne ugovorne odredbe iz čl.1. ugovora o kreditu koji se odnosi na obvezu plaćanja naknade za obradu kreditnog zahtjeva, te je u cijelosti prihvatio tužbeni zahtjev tužitelja.

17. Pri tome valja reći i da prigovor zastare nije osnovan, jer se u konkretnom slučaju radi o restitucijskom zahtjevu tužitelja da mu tuženik vrati ono što je neosnovano stekao temeljem ništetne odredbe ugovora, a kojem prethodi utvrđenje ništetnosti sporne odredbe ugovora, radi čega zastara još nije niti počela teći (pravno shvaćanje Građanskog odjela VSRH od 30.1.2020.).

18. Odluka o trošku tužitelja temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a, te čl. 151. st. 3. ZPP-a Tužitelju su priznati troškovi zastupanja po punomoćniku sukladno vrijednosti predmeta spora (1.500,00 EUR), budući je tužbeni zahtjev postavljen samo kao deklaratorni zahtjev na utvrđenje ništetnosti, a ne i kao kondemnatorni. Stoga je prigovor tuženika na vrijednost predmeta spora neosnovan.

19. Tužitelju je sukladno važećoj OT priznat trošak sastava tužbe, sastava podneska od 24.8.2026. i pristupa na ročište od 28.10.2006. od po 200,00 EUR, te trošak pristupa na ročište za objavu presude od 100,00 EUR, ili ukupno 700,00 EUR. Na ovaj iznos pribrojen je PDV od 25 % od 175,00 EUR, ili ukupno 875,00 EUR. Tužitelju je priznata i sudska pristojba na tužbu od 55,00 EUR i na presudu od 110,00 EUR, ili ukupno 1.040,00 EUR.

20. Sud nije priznao tužitelju trošak sastava zahtjeva za pribavu isprava, jer se ne radi o nužnom trošku.

U Zagrebu, 2. studenoga 2026.

S U D A C:
Andrea Krstanović Čada

Uputa o pravnom lijeku:
Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe županijskom sudu u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpravka presude. Žalba se podnosi putem ovog suda pisano u 4 primjerka.

DNA:
-punomoćniku tužitelja
-punomoćniku tuženika

Broj zapisa: **9-3088f-7c763**

Kontrolni broj: **03f10-12236-396a8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.